

Preek van 9 oktober 2022 **Marc Massaer**
DANKBAARHEID GEEFT VLEUGELS

Broeders en zusters,

Deze week kwam ik in de Clossenborch iemand tegen die pas een carrièreswitch naar de zorg had gemaakt. Ik vroeg waarom ze overgestapt was. Ze antwoordde dat ze veel voldoening heeft van haar werk, maar dat vooral de dankbaarheid van de mensen haar wat doet.

Dankbaarheid mogen ondervinden van mensen doet je inderdaad wat: het geeft je vleugels en motiveert je om je volledig in te zetten.

Dankbaar mogen we zijn voor de vele vrijwilligers die zich inzetten voor het verenigingsleven en voor de parochie. Het zorgt voor een goed sociaal netwerk waarin we aandacht hebben voor elkaar en onze betrokkenheid bij de medemens tonen. In het evangelie wordt vooral zieke en eenzame mensen opzoeken en hen nabij zijn, gezien als een kerntaak. Dankbaarheid is een van de mooiste deugden die een mens kan bezitten.

Volgens de Romeinse filosoof Marcus Tullius Cicero is dankbaarheid de moeder van alle deugden. Dankbare mensen zijn meestal ook gelukkige mensen: ze zijn tevreden met de kleine dingen in het leven.

Dankbaarheid wordt ook wel het paradepaardje van de positieve psychologie genoemd.

De Amerikaanse psycholoog Martin Seligman, grondlegger van deze stroming, hield in 1998 een beroemd geworden speech waarin hij opriep meer onderzoek te doen naar wat mensen gelukkig maakt in plaats van naar psychische stoornissen.

Sindsdien zijn er duizenden onderzoeken gedaan naar eigenschappen als doorzettingsvermogen, wijsheid, tevredenheid en zelfvertrouwen. Dankbaarheid springt eruit, doordat ze zulke grote en duidelijk positieve effecten heeft op onze gezondheid, ons geluksgevoel en onze relaties.

Vandaag gaat het in het evangelie ook over dankbaarheid. Slechts één melaatse, een Samaritaan, komt, nadat hij genezen is, naar Jezus terug om zijn dankbaarheid uit te spreken. Daarmee erkent die Samaritaan de goedheid van Jezus, onze Heer en onze God. God loven om en danken voor Zijn liefde, Zijn barmhartigheid, de mooie schepping en de mooie dingen in het leven, mogen we niet vergeten. Hoe meer je God dankt, hoe meer God geneigd is je leven te zegenen met nog meer mooie momenten. Niet alles als vanzelfsprekend beschouwen maar dankbaar zijn voor alles wat je zomaar als een cadeau van God en medemensen mag ontvangen, is een mooie, christelijke levenshouding.

Het zijn meestal kleine dingen die je dankbaar stemmen: vriendschap die je mag ondervinden, een hartelijke gelukwens bij een verjaardag of een feest, een bloemetje bij ziekte, een troostende hand bij het verdriet van een overlijden. De naaste en God dankbaar zijn is een gebaar van waardering voor de naaste en voor God. We mogen God danken dat Hij ons dit unieke leven heeft geschonken. Dankbaar mogen we God de Vader zijn dat Hij ons door het doopsel heeft aangenomen als zijn veelgeliefde kinderen. Dankbaar mogen we Hem zijn dat Hij ons zijn liefde en vriendschap toont door ons zijn Zoon Jezus Christus te laten ontmoeten in de eucharistie.

Eucharistie vieren betekent bovendien God dankzeggen. In het eucharistisch gebed zeggen wij het trouwens iedere keer. De priester zegt als inleidend gebed: brengen wij dank aan de Heer Onze God. Dan antwoorden wij als gelovige gemeenschap: Hij is onze dankbaarheid waardig. Als Gastheer van de wekelijkse eucharistieviering nodigt God ons uit niet te blijven steken in het kinderlijke smeekgebed maar over te gaan tot de dankzegging en de lofprijzing van God. Geloven op een dynamische manier houdt een voortdurende beweging in tussen smeken en danken.

Laten wij groeien in dankbaarheid naar God en naar elkaar want zij zorgt voor een menselijker samenleving, waar eenieder tot zijn recht kan komen. Amen.